

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/35/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6215010218
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Ryant
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6215010218.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v trestnej veci proti obžalovanému G. H., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 27. apríla 2016, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Ryanta a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Slavojka Sendeckého, odvolanie obžalovaného G. H., proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš zo dňa 14.01.2016, sp.zn. 3T/98/2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného G. H. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Označeným rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš zo dňa 14.01.2016 sp.zn. 3T/98/2015 bol obžalovaný G. H. uznaný vinným zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 18. 07. 2015 o 22.05 h po požití alkoholických nápojov viedol osobné motorové vozidlo zn Kio Sportage. EC: ML 467 AF po ceste 1/75 v smere jazdy Pôtor- Veľký Krtíš kde v km 159,76 prešiel s vozidlom do protismeru a ľavou prednou časťou svojho vozidla narazil do ľavej bočnej časti vozidla VW Golf EČ: H. XXX R., ktoré vozidlo viedol C. G.. nar. XX.XX.XXXX, poškodením ktorého vozidla vznikla škoda 3. 232,57 Eur, pričom po nehode bola obvinenému odobratá vzorka krvi a plynovou chromatografiou mu bola v čase nehody zistená koncentrácia 2,03 promile alkoholu v krvi.

Za to obžalovanému uložil podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. 1) Tr. zák.. § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 46 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere šesť mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. ho na výkon takto uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. mu uložil aj trest zákazu činnosti riadiť všetky motorové vozidlá na dobu piatich rokov. O uplatnenom nároku na náhradu škody rozhodol podľa § 288 ods. 1 Tr. por. tak, že poškodeného C. G. nar. XX.XX.XXXX, bytom V. 7, XXX XX Q., odkázal s jeho nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal včas, t.j. v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný G. H. prostredníctvom svojho obhajcu, a to písomným podaním zo dňa 27.03.2016, ktoré bolo súdu prvého stupňa doručené 01.04.2016. V jeho dôvodoch argumentoval tým, že prvostupňový súd mal v jeho prípade prihliadnuť aj na poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. n) Tr. zák., keďže napomáhal príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti a v takom prípade by pri prevahe poľahčujúcich okolností, vzhľadom na jeho osobu a osobné pomery, bolo možné neukladať mu nepodmienečný trest odňatia slobody. Síce bol v minulosti opakovane odsúdený za trestný čin pyliactva a pravdou je i to, že teraz súdenú trestnú činnosť spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, no v jeho prípade prichádza do úvahy uloženie iného, resp. viacerých alternatívnych trestov. Nepodmienečný trest odňatia slobody má nízku preventívnu a resocializačnú efektívnosť, v civilnom živote riadne pracuje ako SZČO a výkon trestu, aký mu uložil okresný súd, by mal zásadný negatívny vplyv na jeho ďalší život, pričom v tejto súvislosti poukázal i na obsah ust. § 34 Tr. zák. Záverom odvolania

krajskému súdu navrhol zrušenie napadnutého rozsudku s tým, aby vec vrátil súdu prvého stupňa s pokynom, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, alternatívne, aby vo veci rozhodol sám a uložil mu alternatívny trest s primeranými obmedzeniami a povinnosťami.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací z podnetu podaného odvolania obžalovaným v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým tento odvolateľ podal odvolanie a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo. Mal na zreteli i svoju povinnosť v tom smere, že na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním obžalovaného vytýkané prihliadol, ak by odôvodňovali podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por. V tejto súvislosti zistil, že odvolanie obžalovaného G. H. nebolo podané dôvodne.

Z pohľadu krajského súdu je nutné konštatovať, že skutkový stav ustálený prvostupňovým súdom v napadnutom rozsudku má oporu vo vykonaných dôkazoch, ktoré okresný súd vyhodnotil v súlade s požiadavkami § 2 ods. 12/ Tr. por. V odôvodnení svojho rozhodnutia okresný súd v súlade s požiadavkami ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. por. uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z tohto odôvodnenia je tiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny, trestu a náhrady škody. Krajský súd ďalej považuje za potrebné zdôrazniť, že súd prvého stupňa prejednávánemu prípadu venoval náležitú pozornosť. Na hlavnom pojednávaní dňa 11.01.2016 vykonal výsluch obžalovaného, za splnenia procesných podmienok § 263 ods. 2 Tr. por. bola prečítaná tiež výpoveď svedka C. G., podľa § 269 Tr. por. boli v rámci dokazovania prečítané jednotlivé listinné dôkazy, a to najmä správy na obžalovaného, odpis z registra trestov týkajúci sa jeho osoby a vyčíslenie škody. Následne bolo toto hlavné pojednávanie odročené na 14.01.2016, oprávnené strany vzali tento termín na vedomie, pričom na tomto termíne hlavného pojednávania bol vyhlásený napadnutý rozsudok v neprítomnosti obžalovaného a jeho obhajcu.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Podľa ods. 4 citovaného ustanovenia pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pokiaľ ide o uložený trest obžalovanému, žiada sa z pohľadu krajského súdu pripomenúť, že Trestný zákon v sankcii ust. § 289 ods. 1 Tr. zák. umožňuje jeho páchatel'ovi uloženie trestu odňatia slobody na jeden rok. V súlade so stavom veci zistil prvostupňový súd na strane obžalovaného jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák., pričom však na druhej strane zároveň zistil i okolnosť, ktorá mu v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák. priťažovala, keďže bol v minulosti už odsúdený za úmyselný trestný čin. Následne mu ukladal trest za použitia § 38 ods. 2 Tr. zák. a uložil mu trest odňatia slobody v strede trestnej sadzby, ktorý aj krajský súd považuje za primeraný všetkým okolnostiam prípadu. Nebolo totiž možné opomenúť tú skutočnosť, že obžalovaný, ako je to zistiteľné z aktuálneho odpisu z registra trestov, bol v minulosti dvakrát riešený súdom, v oboch prípadoch za prečin pytlactva podľa § 310 ods. 1,3 písm. c) Tr. zák., prvý rozsudok zo dňa 09.08.2013 bol zrušený a následným rozsudkom zo dňa 22.04.2014 mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere dvoch rokov s určením skúšobnej doby dvoch rokov do 22.04.2016. Z naznačeného je zistiteľné, že teraz súdenú trestnú činnosť spáchal v skúšobnej dobe tohto odsúdenia a v takom prípade nebolo možné opomenúť obsah ust. § 49 ods. 2 Tr. zák., podľa obsahu ktorého je uloženie podmieneného trestu odňatia slobody obžalovanému vylúčené. Neprichádzalo v úvahu ani uloženie alternatívneho trestu, a to najmä trestu peňažného, ktorého uloženia sa obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu domáhal na verejnom zasadnutí krajského súdu, keďže v nedávnej minulosti spáchal dva úmyselné trestné činy a uložený súhrnný trest sa v jeho prípade minul prevýchovným účinkom, obžalovaný si bol veľmi dobre vedomý toho, že mu plynie skúšobná doba podmieneného odsúdenia, napriek tomu však zo zanedbateľnej pohnútky v inkriminovanom čase viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkohol a dokonca spôsobil dopravnú nehodu.

Keďže prvostupňový súd nepochybil ani vo výroku o náhrade škody, krajský súd odvolanie obžalovaného, považujúc ho v celom rozsahu za nedôvodne podané, zamietol postupom podľa § 319 Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.